

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2012 r. — Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-387/12)**

(2012/C 319/28)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Republika Włoch (przedstawiciel: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, w części będącej przedmiotem niniejszej skargi, decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 22 czerwca 2012 r. nr 2012/336/UE (notyfikowanej jako dokument nr C(2012) 3838) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiot niniejszej skargi ograniczony jest do ryczałtowych korekt finansowych dotyczących Republiki Włoskiej i odnoszących się do systemu pomocy dla producentów pomidorów przeznaczonych do przetworzenia na lata 2006, 2007 i 2008.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103) i art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

W ramach tego zarzutu skarżąca kwestionuje zastosowanie korekt finansowych dokonanych w drodze zaskarżonej decyzji w wysokości 2 % zrealizowanych wydatków, podnosząc, iż korekty te zostały dokonane, mimo że przedstawiono uznany przez Komisję dowód na brak znacznej szkody finansowej.

Ponadto skarżąca kwestionuje wysokość tych korekt, w zakresie, w jakim ich konkretne ustalenie ma nieproporcjonalny i oczywiście nielogiczny charakter, ponieważ jest znacznie wyższe od potencjalnej szkody wynikającej z przypisanych władzom włoskim zachowań.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2012 r. — Diputación Foral de Bizkaia przeciwko Komisji**(Sprawa T-397/12)**

(2012/C 319/29)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Diputación Foral de Bizkaia (Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Sáenz-Cortabarría Fernández)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim Komisja uznała planowaną w umowach zgłoszonych w dniu 15 kwietnia 2009 r. pomoc za niezgodną z prawem lub, tytułem żądania ewentualnego, w zakresie w jakim uznała planowaną w zgłoszonej umowie o gruntach pomoc za niezgodną z prawem.
- Stwierdzenie nieważności art. 5 i 6 zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim Komisja oparła przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE badanie zgodności pomocy z traktatem na założeniu, że chodzi o pomoc niezgodną z prawem.
- W każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja w zaskarżonej decyzji⁽¹⁾ uznała za niezgodną z prawem pomoc, odpowiednio zgodną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym, dwie umowy: „o gruntach” i „o nieruchomościach”, zawarte w dniu 15 grudnia 2006 r. pomiędzy, z jednej strony, spółką Bizkailur S.A. (przedsiębiorstwem państwowym będącym w całości własnością Diputación) a z drugiej strony spółkami Habidite Technologies País Vasco S.A., Grupo Empresarial Afer S.L. i Grupo Habidite, dotyczące usytuowania fabryki Habidite w Alonsótegui.

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, uznając planowaną w umowach z 2006 r. pomoc za niezgodną z prawem, dokonując wykładni, że w omawianym czasie istniało wiążące pod względem prawnym i bezwarunkowe zobowiązanie do wypłacenia Habidite pomocy. Komisja nie uwzględniła skutków prawnych wynikających z interpretacji umów zgodnie z przepisami prawa krajowego, które je regulują (w szczególności art. 1258 Código Civil (kodeksu cywilnego)).

- 2) Podniesiony tytułem ewentualnym w stosunku do poprzedniego zarzutu zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo w zaskarżonej decyzji, uznając za niezgodną z prawem pomoc zawartą w „Umowie o gruntach”, w zakresie w jakim w decyzji nie uwzględniono tego, że umowa ta wyraźnie stanowi, iż jej wykonanie uzależnione jest od spełnienia wymogu zgodności z prawem („jeżeli jest to możliwe pod względem prawnym”), naruszając zatem przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisy art. 108 ust. 3 TFUE i art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽²⁾.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 i ogólnej zasady dobrej administracji oraz, w szczególności, przysługujących Diputación, jako zainteresowanej stronie w ramach postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 TFUE, praw i gwarancji proceduralnych, ze względu na to, że de facto niesłusznie uniemożliwiono, utrudniono lub ograniczono skarżącej możliwość właściwego udziału we wszczętym przez Komisję postępowaniu administracyjnym oraz uniemożliwiono skuteczne wyrażenie swego stanowiska w kwestii, iż, w każdym razie, chodzi o pomoc zgodną z prawem.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący braku lub niewystarczającego charakteru uzasadnienia ze względu na to, że Komisja dokonała badania zgodności z rynkiem wewnętrznym, o którym mowa w art. 108 ust. 2 TFUE przy założeniu, że chodzi o pomoc niezgodną z prawem, a nie o pomoc podlegającą zgłoszeniu.

(¹) Decyzja Komisji Europejskiej z dnia 27 czerwca 2012 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.28356 (C 37/2009) (ex N 226/2009), Habi-dite Alonsotegui (COM (2012) 4194 wersja ostateczna).

(²) Dz.U. L 83, s. 1.